

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Canones Congregationvm Generalivm Societatis Iesv

Jesuiten

Romae, M. D. XC.

Regulæ Assistentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68269)

REGVLÆ ASSISTENT-

Dec. 57
Cōg. 4
tium, in quarta Congregatio-
ne generali confecta,
& approba-
ta.

Quales
in se et
se des-
beant.

V O Assistentes propius
Generali adsunt, vt eum
in vniuersæ Societatis gu-
bernatione adiuuent, eo
etiam propius, eius virtu-
tes, quæ in nona parte Con-
stitutionum declarantur, imitari debent:
& omnino tales esse, quales eadem nona
parte Constitutionum, capite quinto, & in
Decretis primæ Congregationis descri-
buntur, ceteris omnibus, qui in Societate
viuunt, omni genere virtutum prælucen-
tes.

P. 9. c. 2

P. 9. c. 5
s. 2.

In 1.
Congr.
tit. 6. d.

1.

2 Fient in dies magis idonei, si Consti-
tutiones, Decreta generalium Congrega-
tionū, Regulas, & Ordinationes Præpositi
Generalis, & prædecessorum eius, præfer-
tim illas, quæ ad sibi commendatas Pro-
uincias pertinēt, & maioris momenti, sunt
omnia denique Priuilegia, & quicquid in-
stituto nostro inferuire potest, frequenter
legere, & bene intelligere curauerint, vt
cum opus fuerit, in promptu habeant.

Quales
erga So-
cietatē

3 Societatis, & communis boni ama-
tores sint, atque illi in primis fideles, maxi-

H 3 me

medium

me vero tum, cum aliquis ex illis sex, qui nona parte Constitutionum, capite quarto notantur (quod nunquam futurum speramus) casus occurrerit. Quo tempore, & caritatis, quam Societati debent, & officij, quod ab ea acceperunt, & iuramenti, quo se initio obstrinxerunt, memores, non solum fidem, sed etiam diligentiam, atque prudentiam suam toti Societati probent necesse erit.

P. 9. c. 4
§. 7.

P. 9. c.
5. §. 4. &
in For.
Congr.
Gen. 6.
81.

4. Etsi earum Prouinciarum, quæ sibi commissæ fuerint, maiorem eos curam habere, & peculiari ad eas propensione affici oportet: caueât tamen, ne erga suas, vel nationes, vel Prouincias ita affici videantur, ut bonum commune Societatis in omnibus anteponant.

5. Applicent omnino animû ad ea, quæ muneris sui sunt. Itaque quotidie aliquid temporis earum rerum, quæ suæ fidei commissæ fuerint, considerationi dare curent; & alijs rebus, quæ vlla ex parte officij sui functione impedire possint, se ipsi non implicent: Etsi in ijs a Pæposito Generali occupabuntur, impedimentum illi exponere debebunt, salua tamē Obediētia, quemadmodum de eorum missionibus in prima Cōgregatione decretum est. Et res omnes, pertonas, negotiaque Societatis, peculiari vero oratione, & suis in sacrificijs recordeatione, Deo partem sibi specialiter commissam

Ca. 37.
Cōg. 2.

Can. 36
& 37.
Cōg. 1.
P. 9. c.
6. §. 10.

missam commendare debent, & considerare quid in ea magis ad id consequendum, quod sibi Societas proponit, iuuare possit.

6 Cum officio suo satisfecerint, si quid præterea temporis illis liberum fuerit, Prædicationi, Lectioni, Confessionibus audiendis, & alijs bonis, ac pijs operibus ad Dei gloriam, & animarum auxilium vacare poterunt.

P. 9. c.
6. s. 10.

Quales
erga Ge-
neralē.

7 Meminerint hoc officium ideo sibi a Societate datum esse, vt Præposito Generali auxilio sint, & vt erga ipsum eam prouidentiam, quam Societas exercere debet, vice eius exerceant. Quæ cum in duabus versetur rebus, vt eum in gubernatione, consilio diligentia, & labore adiuuent, & vt ea quæ tuendo corpori necessaria sunt, illi procurent, vtrumque sibi fideliter, ac diligenter faciendam intelligant.

P. 9. c. 4
& 5. &
Can. 34
Cōg. 1.

8 Itaque & ipsi in primis cum Præposito Generali tamquam cum suo, totiusque Societatis capite, singulari caritate, humilitate, & obedientia interna, & externa, coniuncti esse debent, & eius coniunctionis exemplum alijs esse, verbis, ac factis eius apud omnes & nostros, & externos auctoritatem, & eorum erga ipsum beneuolentiam non solum conseruantes, sed omnibus etiam modis, quibus poterunt, augentes.

H 4 9 Caueant

9. Caueant ne officij sui occasione, de ea interiore, vel exteriori reuerentia, quam Superiori debent, aliquid minuant. Quare cū Præpositus Generalis, ipsis auditis (aut etiam si iustis de causis aliquando illi visum fuerit, non auditis) aliquid statuerit, iudicium ipsi suum, illius iudicio submittent: Neque extra Consultationē, aut quod statutū fuerit sibi displicere, aut se in alia fuisse sententia significabunt, laudent potius Superioris consilium, atque tueantur,

P. 9. c. 6
S. 11.

10. Attendent diligenter ijs rebus, quæ vel a Præposito, vel a Secretario eius nomine proponuntur; & ad tempus Consultationi designatum parati sint, & vocati nulla interposita mora, vel excusatione veniant.

P. 9. c. 6
S. 10.

11. Notent in litteris, quæ a mandatis sibi Prouincijs missæ fuerint ea capita, quæ consideratione, aut Consultatione indigere videbuntur; & quæ sibi a Secretario, vel ab alijs Assistentibus ex aliarum Prouinciarum litteris considerata dabuntur, quantum licebit, considerabunt; vt bene de omnibus rebus instructi, cum a Præposito rogabuntur melius sententias dicant.

12. Conferant inuicem, si quid ad rem facere magnopere videatur, vt res inter se discussas Generali referre possint. Et in vniuersum in considerandis, & tractandis rebus tam ad doctrinam, quam ad praxim per-

P. 9. c. 6
S. 10.

per-

pertinentibus, quæ altiorem considerationem postulant, iuuare Præpositum, ac subleuare debent.

13 Quæ vero de rebus ad sibi commendas Prouincias pertinentibus consultanda erunt, curent ne prætermittantur, sed vt statutis temporibus in Consultatione tractentur: & si res vrgebunt, Secretarium, vel Præpositum admoneant, sibi de illis extraordinario tempore agendum videri, quod dilationem commode non ferant.

14 Litteras de negotijs suarum Prouinciarum, per Procuratorem generalem agendis, ad Generalem missas, sibi que datas videant, & Procuratori reddant. Negotia vero, quæ per eum agenda erunt, diligenter agi curent; & si quid Generalis commodius per eos agi posse iudicauerit, id ipsi eadem agant diligentia. Litteras rursus Procuratoris de negotijs ad suas Prouincias legant, & Secretario mittendas tradant.

15 In ipsis Consultationibus, sinceram intentionem habeant, & a perturbatione liberam; vt fideliter, & debita cum libertate, ac modestia Caritatis, & Obedientiæ memores, sententiam dicant.

16 Ré, de qua consultatur, bene intelligat, nec sint in dicendo præcipites, sed negotio secū cōsiderato, & oratione præmissa, præsertim cū de rebus agitur difficilibus, sententiam

sententiam suam aperiant: quod si quid ex tē-
pore discutiendum proponeretur, & id si-
bi maturius considerandum iudicauerint,
Superiori significabunt.

17 Explicare breuiter debent senten-
tia suæ rationes, quod si ad rem confir-
mandam, aliorū rationes essent dissoluen-
dæ, id etiam modeste faciant.

18 Etiam si non interrogentur, si quid
tamen in mentem venerit, quod ad com-
mune bonum, vel alicuius loci, aut perso-
næ particularis pertineat, poterunt id Su-
periori proponere vt is statuatur, num ea de
re sit deliberandum, nee ne.

19 Si summus Pontifex aliorum relatu
adduci videretur, vt Præpositum Gene-
ralem, quo non conuenit ad commune
bonum Societatis, & maius Dei obsequiū,
mittere cogitaret; Assistentium erit offi-
cium, nomine totius Societatis, quod res
habet, bene illi referre, & quid incommo-
di ex ea missione Societas acceptura ti-
meatur, fideliter exponere, vt ipsorum au-
ditis rationibus, statuatur, quod in Domino
uisum fuerit.

20 Quod attinet ad curam corporis Præ-
positi Generalis, quam illis Societas tradi-
dit, videant ne in laboribus, vel rigore ni-
mio mensuram excedat; & victum, vestitū
& expensas omnes ad Præpositi personam
pertinentes augere poterunt, aut minuere,

pro

P. 7. c. 1
S. 2. &
& lit. D.

P. 9. c.
4 S. 2 &
3. & Ca
no. 34.
Cōgr. 1

prout Deo gratus fore iudicabunt.

Quales 21 Inter se Assistentes omni diligētia
inter se curare debent, vt non solum cōmuni stu-
dio iuuandi Societatem, sed mutua etiam
caritate, religiosa concordia, iudicio, con-
silioq; rerum agendarum, & ipso eas agen-
di modo, omnino consentiant. Nemo au-
tē se alterius negotijs ingerat, & quod de
vnione, atque concordia, tertia parte Con-
stitutionum, capite primo, paragrapho de-
cimo octauo, & octaua parte, capite pri-
mo, paragrapho octauo omnibus dictum
est, sibi proprie dictum existiment.

22 Alter alterum honore præueniat, &
apud alios alter alterius existimationem,
verbis, factisque tueatur: si vero contingat
aliquem in Consultationibus diuersæ, aut
etiam singularis esse sententiæ, nemo vl-
lam ab eo alienationem, vel habeat, vel
ostendat.

Quales 23 Erga alias personas Societatis, ita
erga a- munus suum exequantur, vt nullius Supe-
lias per rioris officium vsurpare videantur. Eorum
sonas igitur gubernationem, & necessariam sub-
Societa ordinacionem iuuent, non impediant.
tis.

24 Neque ea, quæ in Cōsultatione quis-
que senserit, neq; ea, quæ proposita fuerint
aut definita, alijs significare debent, præci-
pue cum res ipsæ secretum exigunt. Supe-
rioris autem erit, ea, quæ definiuntur, pro-
mulgare, cum opus esse iudicauerit.

25 Idem

25 Idem de litteris ad se scriptis, aut a Generali, Secretario, vel alijs Assistentibus sibi ostensis, & de ijs etiam, quas ipsi de rebus Societatis scripserint, deque omnibus secretis scriptis intelligendum est, quæ omnia ita clausa habere debent, vt a nemine legi possint, & quæ in illis scripta erunt, si ad personas, vel ad secreta negotia Societatis pertinebunt, nemini indicabunt; Eadem denique se, qua Secretarium, seruandi secreti lege teneri sciant.

26 Scribere vero litteras ad alios, vel ab alijs scriptas accipere, sine generali, aut speciali Præpositi facultate, non poterunt; præsertim de negotijs Societatis, aut etiã externis: suas autem litteras, & quas ad se alij de Societate scripserint, intelligant ab immediatis ipsorum Superioribus aperiri posse; & vt id fiat, æquò animo ferre debent.

P. 3. c.
1. lit. B.

27 Cum aliquis ex ijs, qui in Societate sunt, aut per litteras, aut alia ratione Assistentem aliquem consuluerit, ita respondeat, atque ita eum consoletur, & iuuet, vt nec vanam illi spem inijciat, qua Generali molestia, & labor generetur, omniumque Superiorum, præsertim Generalis, simul auctoritati consulat.

RE-